ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—94 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

4 ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΕ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4656

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Καὶ ἡ Κυβέρνησις Γκιουρσὲλ ἐπαναλαμβάνει τὸν Μεντερὲς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἔναντι τῆς Ρωσίας τοποθέτησιν. Ἐκ τῶν ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν μὲ τὸν Κροῦστσεφ προκύπτει ὅτι τὸ παιγνίδι τῆς διπλῆς πολιτικῆς συνεχίζεται. Ἀλλὰ μὲ ἄλλον πρωταγωνιστήν.

Ἡ Τουρκία δὲν ἐπιθυμεῖ ἁπλῶς βελτίωσιν σχέσεων. Ὁ σημερινὸς πρόεδρός της βεβαιοῖ, ὅτι εἶναι ἑτοίμη νὰ προχωρήσῃ καὶ εἰς στενὴν συνεργασίαν. Καὶ πῶς μὲν ἀντιλαμβάνεται ταύτην, δὲν διευκρινίζεται. Βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος, ποῦ εἶναι δεκτικὸς πλείστων ἑρμηνειῶν. Καὶ ἀκόμη βέβαιον, ὅτι διαφαίνεται κάποιο εἶδος προσεγγίσεως, τὸ ὁποῖον, αὐτὴν τοὐλάχιστον τὴν στιγμήν, ὑπηρετεῖ τὸ γενικώτερον σοβιετικὸν σχέδιον. Καὶ τὸ σχέδιον αὐτό, ὅπως ἐξ ὅλων τῶν ἐνδείξεων προκύπτει, περιλαμβάνει ἀναστολὴν τῆς ἐπιθετικότητος καὶ ἔναντι τῆς Περσίας, μανιώδη καὶ συστηματικὴν προσπάθειαν εἰσδύσεως εἰς ὁλόκληρον, τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ταὐτοχρόνως ἐκμαίευσιν ἀνεπισήμου διασκέψεως Κορυφῆς ἐπὶ διεθνοῦς κλίμακος, εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπικειμένης γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Πολλαὶ παρέχονται ἐξηγήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὰ κίνητρα καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς νέας σοβιετικῆς τακτικῆς. Καὶ ὁπωσδήποτε ἐπικρατεστέρα εἶναι ἐκείνη, ποῦ τὴν συσχετίζει μὲ τὴν σχεδὸν ἀνοικτὴν ρῆξιν μὲ τὸ Πεκῖνον. Διότι ἐπ' αὐτοῦ ὁ Κροῦστσεφ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐπιβολήν, κατοχυρούμενος καὶ μὲ τὴν διεθνῆ «ὑφῆφον ἐμπιστοσύνης» ὅπως προσφυῶς παρετηρήθη εἰς τελευταῖον σοβαρὸν σχόλιον.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ δὲν ἔχουν διὰ τὴν Ἑλλάδα προέχον ἐνδιαφέρον. Τοῦτο εὑρίσκεται ἀλλοῦ. Ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι θὰ προβληθῇ καὶ πάλιν, ἐν ὀνόματι τῆς καλῶς νοουμένης ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ ἀντικυβερνητικὴν μερίδα, τὸ παράδειγμα τῆς Τουρκίας, ἐξαιρουμένης τῆς «ἀνεξαρτήτου πολιτικῆς της». Καὶ εἶναι ἐπ' αὐτοῦ ἀναγκαῖαι αἱ ὑπομνήσεις. Εἶναι πράγματι λυπηρὸν νὰ φαίνεται ὅτι λησμονεῖται τὸ γεγονός, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις Γκιουρσὲλ εἶναι Κυβέρνησις Τουρκική. Καὶ συνεπῶς Κυβέρνησις ἑτοίμη διὰ κάθε περιστασιακὸν παζάρευμα. Καὶ αὐτὸ εἰμπορεῖ ὡραιότατα νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ νὰ προχωρῇ μέχρις ἐκβιαστικῶν ἐλιγμῶν ἔναντι τῶν Δυτικῶν. Καὶ οἱ ἐλιγμοὶ αὐτοὶ καθόλου δὲν ἀποκλείονται, δεδομένης καὶ τῆς ἀθλίας οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία μαστίζει τὴν Ἄγκυραν. Ἔναντι αὐτῆς τῆς πραγματικότητος εἶναι λογικῶς, ἠθικῶς καὶ ἐθνικῶς ἀπαράδεκτον νὰ καλῆται εἰς μίμησιν ἡ Ἑλλάς. Διότι οὔτε αἱ ἀσυνέπειαι ἀνήκουν εἰς τὰς μεθόδους της, οὔτε οἱ ἐπικίνδυνοι πειραματισμοὶ εἰς τὸν προγραμματισμόν της. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι σαφὴς καὶ σταθερά. Ἐπιθυμεῖ καλὰς σχέσεις μὲ ὅλους. Καὶ φυσικὰ καὶ μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ἔχει δὲ πράξει καὶ πράττει ὅ,τι εἶναι σχετικῶς δυνατόν. Καὶ φθάνει ἐνίοτε μέχρις ἀνοχῆς. Ἀλλὰ καὶ δὲν δέχεται νὰ τῆς ὑπαγορεύεται οὐδαμόθεν ἡ πολιτική, τὴν ὁποίαν κρίνει συμφέρουσαν. Δὲν δέχεται νὰ τῆς ζητῆται παράδοσις τῶν ἐρεισμάτων, μὲ τὴν ὁποίαν ἰσοδυναμοῦν αἱ ἐπανειλημμένως διατυπωθεῖσαι σοβιετικαὶ ἀξιώσεις περὶ Ἀμερικανικῶν βάσεων κ.λ.π. Καὶ οὔτε φενακίζεται ἀπὸ τὰς διαφανεστάτας ἐξαπατήσεις τῶν ἀπυραύλων ζωνῶν, τὰς ὁποίας μάλιστα ἡ Ρουμανία προτίθεται νὰ φέρῃ καὶ εἰς τὸν ΟΗΕ. Ἐμμένει σταθερῶς εἰς τὴν γραμμήν της, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν συνεργασίαν μὲ ὅλους καὶ εἰς ἀμυντικὴν ἐπαγρύπνησιν, ὥστε ὁ ὄλεθρος, ὁ ὁποῖος ἐπανειλημμένως κατ' ἐντολὴν τῆς Μόσχας ἐξαπελύθη, νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ.

Ὅ,τιδήποτε ἄλλο πέραν αὐτοῦ θὰ ἦτο ἡ ἀκροσφαλὴς ψευδαίσθησις ἢ δημοκοπικὴ κακοπιστία. Διότι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν συγχωρεῖ ἐπιπολαιότητας καὶ ἀφελείας, αἱ ὁποῖαι πολὺ στοιχίζουν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καὶ αἱ ὁποῖαι, εἰδικῶς εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν πληρώνονται μὲ τὴν ἐλευθερίαν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΣΥΝΕΧΗΣ ΠΡΟΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΜΑΣ

Διὰ πρώτην φορὰν εὑρίσκεται ὑπὸ ἐκτέλεσιν ὡλοκληρωμένον πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. - Ἐντὸς 4ετίας ηὐξήθη τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ 38 ο)ο. Ἐσημείωσαν ἄνοδον αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις εἰς τὰς Τραπέζας καὶ ἀναζητοῦνται νέαι πηγαὶ πλούτου εἰς τὸ ὑπέδαφος τῆς χώρας

ΕΥΡΕΙΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. Τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς ἐνεκαινίασε τὴν 25ην Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα 50.000 λαοῦ. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν εἰς τὴν λέσχην τῶν ἀξιωματικῶν ἀνεφέρθη εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὅσον καὶ τὴν προοπτικὴν διὰ τὸ μέλλον,

«Ἡ ὑπεύθυνος ἐνημέρωσις, εἶπεν, εἶναι ἀνάγκη, καθ' ὅσον ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς καταβάλεται μία συνεχὴς προσπάθεια παραπλανήσεως τοῦ λαοῦ διὰ τῆς διαστροφῆς ἀριθμῶν καὶ γεγονότων. Ἡ προσπάθεια αὕτη, τὴν ὁποίαν κατήγγειλα ὡς κακόπιστον καὶ ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον, ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸ νὰ ὑπονομεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ εἰς τὸ μέλλον καὶ νὰ ἀποστερήσῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς συμπαραστάσεώς του.

»Ἡ κυβέρνησις οὐδέποτε ἠρνήθη τὴν καλόπιστον καὶ ἐποικοδομητικὴν κριτικήν, καταδικάζει ὅμως τὴν δημαγωγίαν, ἡ ὁποία πολλάκις ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ παραλογισμοῦ. Ἡ κυβέρνησις, χωρὶς νὰ ἀγνοῇ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία τὰς στιγμὰς τῆς ἀναπτύξεώς της, ἀποδεικνύει δι' ἀριθμῶν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας εἶναι ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε καλή, διότι τὴν χαρακτηρίζει σταθερότης καὶ συνεχὴς πρόοδος».

Παρεδέχθη ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι τὸ 1958, λόγῳ δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἐπεβραδύνθη ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος καὶ προσέθεσεν ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐμφανίζεται καὶ πάλιν ἐπιταχυνόμενος ὁ ρυθμὸς τῆς ἀνόδου τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν συνεχείᾳ προέβη εἰς γενικὰς διαπιστώσεις, τονίσας ὅτι διὰ πρώτην φορὰν κατηρτίσθη καὶ ἤρχισε συστηματικῶς νὰ ἐκτελῆται ἓν ὁλοκληρωμένον πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ χώρα ἀπέκτησε τὰς ἀπαραιτήτους βάσεις ὀργανώσεως διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων συγχρόνου προηγμένης τεχνικῆς καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας ἐτέθη ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων καὶ ὑγιῶν κατευθύνσεων καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν πραγματοποιήσεων.

»Πέραν ὅμως τῶν ἀνωτέρω, ὁ εἰς εὑρεῖαν κλίμακα ἐκσυγχρονισμὸς καὶ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας πραγματοποιεῖται μὲ παγιουμένην νομισματικὴν σταθερότητα.»

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ 54 δὶς 620 ἑκατομμύρια δραχ. τὸ ἔτος 1955, ἀνῆλθεν εἰς 75 δὶς 400 ἑκατομμύρια τὸ 1959, ἐσημείωσε δηλαδὴ ἐντὸς 4ετίας αὔξησιν κατὰ 38 ο)ο καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς προηγεῖται πολλῶν ἄλλων χωρῶν.

«Τὸ ἐτήσιον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα ἐν Ἑλλάδι, εἶπε, τὸ 1959 ὑπελογίζετο εἰς 287 δολλάρια, ἔναντι 250 τῆς Τουρκίας καὶ 200 τῆς Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλίας.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομισματικὴν σταθερότητα, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεφέρθη εἰς τὴν αὔξησιν τῶν τραπεζιτικῶν καταθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπέτρεψαν τὴν κάλυψιν εἰς κεφάλαια ἀναγκῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐξηφάνισαν τὴν ἐξάρτησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν τοκογλυφίαν καὶ τὰς ἐξωτραπεζιτικὰς ἀγοράς. «Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1955 μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1960 ἐπετεύχθη αὔξησις τῶν τραπεζιτικῶν καταθέσεων ἀπὸ 2 δὶς 470 ἑκατομμύρια, εἰς 15 δὶς 520 ἑκατομμύρια.

»Τὰ δημόσια οἰκονομικά, προσέθεσεν, ἔχουν ἐξυγιανθῆ εἰς τρόπον ὥστε αἱ τρέχουσαι δαπάναι νὰ καλύπτωνται πλήρως ἐκ τῶν ἐγχωρίων πόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ παραμένῃ καὶ πλεόνασμα, διατιθέμενον διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

Ἀνεφέρθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, τὸ συναλλαγματικὸν ἀπόθεμα καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ τὰς δυσχερείας εἰς τὰς ἐξαγωγάς, τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν ἐνισχύθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ἀδήλων πόρων καὶ τὴν εἰσροὴν κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὅτι ἡ ταχεῖα αὔξησις τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ ἡ πληρεστέρα ἀξιοποίησις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων, ἀποτελοῦν τὰς κυριωτέρας κυβερνητικὰς ἐπιδιώξεις διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἀνεφέρθη ἀκολούθως εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν πρὸς βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς, τὰ ἐγγειοβελτικὰ ἔργα, τὴν ἐκβιομηχανοποίησιν τῆς χώρας, τὸν τουρισμόν, ὡς καὶ εἰς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΣΦΥΓΜΟΜΕΤΡΟΥΝ ΤΑΣ ΔΥΤΙΚΑΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΕΧΑΛΑΡΩΣΑΝ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΕΠΑΥΣΕΝ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

ΝΕΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. Ἡ κατάστασις ἦτο ἀμετάβλητος σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ σύνορα μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Γερμανίας, ὡς καὶ μεταξὺ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ Δυτικοῦ τομέως τοῦ Βερολίνου. Ἐκ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Δυτ. Βερολίνου διεψεύσθη ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τομέως συνέλαβον κατοίκους τῶν Δυτικῶν τομέων, πλησίον τῆς γραμμῆς διαχωρισμοῦ.

Διεπιστώθη ἐπίσης σήμερον τὴν πρωΐαν ἡ ἀπαγόρευσις ἐφηρμόζετο κάπως χαλαροτέρα καὶ οὕτως ἀπὸ σήμερον ἔπαυσε νὰ διενεργῆται ἔλεγχος εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμμαχικὰ αὐτοκίνητα.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Δυτ. Βερολίνου διέψευσεν ἐπίσης ὅτι εἰς τοὺς δυτικοὺς τομεῖς συνελήφθησαν ταραχοποιοὶ κομμουνισταί.

Ἀπὸ πολιτικῆς πλευρᾶς, οἱ κύκλοι, οἱ προσκείμενοι πρὸς τὴν Δύσιν, ἐδέχθησαν μὲ ψυχραιμίαν τὰς χθεσινοβραδυνὰς ἀπειλὰς τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀν. Γερμανίας, περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς κυκλοφορίας εἰς τοὺς ἐναερίους διαδρόμους, παρατηροῦντες σχετικῶς ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῆς ἀεροπορίας τῆς Ἀν. Γερμανίας ἡ ὁποία προϋποθέτει σοβιετικὴν ἐνίσχυσιν, ἐμφανίζεται λίαν ἀπίθανος ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Πράγματι πιστεύεται, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀνατ. Γερμανίας εἰς τοὺς Γερμανοὺς νὰ μεταβαίνουν εἰς τὸ Δυτ. Βερολῖναν, ἀποβλέπει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σφυγμομέτρησιν τῆς ἀντιδράσεως τῶν συμμάχων πρὸς τὴν νέαν αὐτὴν παραβίασιν τοῦ καθεστῶτος τῆς πρώην Γερμανικῆς πρωτευούσης.

Διαπιστοῦται ἐν τῷ μεταξὺ λυπηρῶς μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν κύκλων, τόσον τοῦ Βερολίνου, ὅσον καὶ τῆς Βόννης, ὅτι ὡρισμέναι ἀντιδράσεις τῶν δυτικῶν ἐφημερίδων ὑπάρχει πιθανότης νὰ δημιουργήσουν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καταστρώνουν τὴν στρατηγικὴν τοῦ Ἀνατ. Βερολίνου τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐπέτυχον ἤδη νὰ δημιουργήσουν σφῆνα μεταξὺ τῶν Γερμανῶν τῆς Βόννης καὶ τῶν συμμάχων των.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΟΙ ΠΑΓΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗΧΑΝΕΣ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.). Ἀπὸ τῆς ἀνόδου τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ εἰς τὴν ἀρχήν, ἤρχισε συντελουμένη, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας, μία οὐσιαστικὴ καὶ συστηματικὴ μεταβολὴ τῆς μορφῆς τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Πράγματι ἀπὸ καθαρῶς γεωργικὴ ἡ οἰκονομία μας, ἤρχισε νὰ μετατρέπεται εἰς βιομηχανικήν, ἐνῷ συγχρόνως προάγεται ἡ τεχνική. Τὴν μεταβολὴν αὐτήν, ἐπέβαλαν αἱ συνθῆκαι αἱ ὁποῖαι διεμορφώθησαν διεθνῶς, μετὰ τὸν πόλεμον καὶ ἡ ἀλματώδης ἐξέλιξις εἰς τὰ τεχνικὰ μέσα παραγωγῆς. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συνθηκῶν αὐτῶν, ἐὰν ἡ Ἑλλάς, ἤθελε νὰ διατηρήσῃ μίαν οὐσιαστικὴν θέσιν μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων λαῶν καὶ νὰ δυνηθῇ ν' ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὴν σκληρὰν μάχην τῶν οἰκονομικῶν ἀνταγωνισμῶν, ἔπρεπε νὰ ἀλλάξῃ τὴν μορφὴν τῆς οἰκονομίας της καὶ νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς διεθνεῖς συνθήκας.

Πράγματι ἡ ἐποχή μας εἶναι πολυκύμαντος καὶ ἔχει ὡς χαρακτηριστικὸ τὴν συνεχῆ ἀλλαγή, τὴν συνεχῆ ὤθησι πρὸς τὰ ἔμπρός, τὴν συνεχῆ οἰκονομοπαραγωγική, πολιτιστικὴ καὶ πνευματικὴ ὁμιλία ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ διέβλεψεν ὀρθῶς τὴν κατάστασιν καὶ μὲ τὴν ἐνδεικνυομένην τόλμην καὶ σύνεσιν ἐπροχώρησεν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων, τὰ ὁποῖα, ὡς εἶναι εὐνόητον, ἐπέφεραν πλήρη ἀλλαγὴν τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ ἐκσυγχρονισμὸν τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων.

Ἡ ἀλλαγὴ ὅμως αὐτὴ τῶν μέσων παραγωγῆς προϋποθέτει καὶ τὴν δημιουργίαν τεχνικοοικονομικῶν στελεχῶν, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐρυτάτου προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δημιουργία ὅμως τοιούτων στελεχῶν προϋποθέτει πάλιν καὶ ἀλλαγὴν εἰς τὴν μορφὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Διότι χωρὶς τὸν συγχρονισμὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ τεχνικὸς συγχρονισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ στεφθῇ ἀπὸ ἐπιτυχία. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ἡ βάσις κάθε οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς παραγωγῆς καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἡ ἐκπαίδευσις καλεῖται ἤδη νὰ ἀνταποκριθῇ στὶς νέες καὶ πολύπλοκες ἀπαιτήσεις τῆς τεχνικῆς.

Πράγματι, ἂν δὲν θέλουμε οἱ μηχανὲς καὶ τὰ τεράστια βιομηχανικὰ ἔργα ποὺ οἰκοδομεῖ ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ νὰ μείνουν σιδερικὰ πρέπει νὰ διαρθρώσουμε ἔτσι τὴν ἐκπαίδευσί μας, ὥστε τὰ στελέχη ποὺ θὰ ἐκπαιδευθοῦν νὰ ἀξιοποιήσουν πλήρως τὰ ἔργα ποὺ γίνονται καὶ νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν ἐπιτυχία τὴν οἰκονομικὴ ἐπανάστασι τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ μὲ τὴν ἀξιοποίησιν εἰς τὸ ἔπακρον τῶν κλίσεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῆς φυλῆς μας.

***

Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν διέφυγε τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπελήφθη τῆς μελέτης διὰ τὴν βαθμιαίαν ἀλλαγὴν τῆς μορφῆς τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἤδη ἡ Κυβέρνησις προχωρεῖ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμπερασμάτων τῆς μελέτης αὐτῆς. Ὡς πρῶτον βῆμα διὰ τὴν δημιουργίαν τεχνικοοικονομικῶν στελεχῶν ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν 78 τεχνικῶν σχολῶν μέσης παιδείας εἰς διάφορα σημεῖα τῆς χώρας. Διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν σχολῶν αὐτῶν θὰ ἀπαιτηθῇ μία σημαντικωτάτη δαπάνη, ἡ ὁποία θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Ὡς δεύτερον βῆμα ἡ Κυβέρνησις, καθώρισε τὸν ἀριθμὸν εἰσακτέων σπουδαστῶν εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς καὶ τὴν ἀναλογίαν μεταξὺ εἰσακτέων εἰς τὰς σχολὰς θεωρητικῆς καὶ τεχνικοοικονομικῆς κατευθύνσεως. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ δημιουργία τεχνικοοικονομικῶν στελεχῶν εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐπιτυχίας τῆς προσπαθείας διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας. Πράγματι, χωρὶς τὰ τεχνικοοικονομικὰ στελέχη ἡ εἰρηνικὴ ἐπανάστασις τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖ ἡ Κυβέρνησις μὲ τόσην ὑπομονήν, συνέπειαν καὶ κόπον, θὰ μείνῃ χωρὶς οὐσιαστικὸν περιεχόμενον.

Ζοῦμε στὸν αἰῶνα τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς Ἐπιστήμης καὶ ἂν θέλωμε νὰ παύσωμε νὰ εἴμεθα ὑπανάπτυκτοι πρέπει νὰ ἀφήσωμε τὰ πατροπαράδοτα συστήματα καὶ νὰ συγχρονιστοῦμε.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἁπλῆς μηχανῆς—ἡ ἐποχὴ τῆς πρώτης βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως—ἔχει παραχωρήσει τὴν θέσι της στὴν ἐποχὴ τῶν πολυσυνθέτων μηχανῶν, στὸν αὐτοματισμὸ δηλαδή.

Στὶς σειρὲς τῶν πάγκων ὁ-που ἄλλοτε ἐκάθηντο ἐργάτες, ὑπάρχουν τώρα ἄλλες μηχανὲς ποὺ ἐκτελοῦν αὐτοματῶς τὴν ἐργασία ποὺ ἀπητεῖτο ἄλλοτε νὰ ἐκτελέσουν χιλιάδες ἐργατικὰ χέρια. Στὶς σειρὲς τῶν πάγκων ἦτο δυνατὸν νὰ κάθωνται ἀνειδίκευτοι ἐργάτες, στὶς σειρὲς ὅμως τῶν μηχανῶν, ὅ,τι χρειάζεται εἶναι μηχανικοί, μηχανοτεχνίτες, ἠλεκτροτεχνίτες, σχεδιαστὲς κλπ. ποὺ σύνθετουν καὶ τελειοποιοῦν τέτοιες πολυσύνθετες μηχανές. Ὅταν οἱ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς χῶρες ἔχουν ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσι μὲ σειρὲς μηχανὲς καὶ στρατιὲς τεχνικοοικονομικῶν στελεχῶν εἶναι ἀδύνατον ἐμεῖς νὰ τὶς συναγωνισθοῦμε ἀντιπαρατάσσοντες τὶς σειρὲς τῶν πάγκων. Ὁ ἐξοπλισμός μας πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἴδιος.

Μετὰ δύο—τρία ἔτη ἡ σιωπηλὴ ἐπανάστασις τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας θὰ περάσῃ στὰ χέρια τῶν νέων ἀνθρώπων, ποὺ θὰ γνωρίζουν νὰ τὴν ἀξιοποιήσουν γιὰ τὸ γενικὸν καλόν. Καὶ τότε ἀκριβῶς θὰ φανῇ ὅλη ἡ σημασία τῶν μέτρων ποὺ λαμβάνονται σήμερα.

ΩΛΟΚΛΗΡΩΘΗ Η ΑΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΜΑΣ

ΣΙΛΛΗΣ, ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΔΕΠΑΣΤΑΣ ΑΠΕΤΥΧΟΝ ΝΑ ΠΡΟΚΡΙΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

Η ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΧΡΥΣΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

Η ΠΑΛΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΡΩΣΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟΝ

ΡΩΜΗ, 3. Ὁ Ἕλλην πρωταθλητὴς τοῦ δρόμου 110 μέτρων μετ' ἐμποδίων Μαρσέλλος ἀπεκλείσθη σήμερον τῶν προημιτελικῶν, τερματίσας ὄος εἰς τὴν 4ην σειρὰν τῶν προκριματικῶν μὲ χρόνον 14.8.

Ὁ Ἕλλην ἀθλητὴς ἀπώλεσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ προκριθῇ μὲ ἐλαχίστην διαφορὰν ἀπὸ τὸν Ἄγγλον.

Εἰς τὴν 7ην σειράν, ἐξ ἄλλου, τοῦ προκριματικοῦ τῶν 400 μ. ὁ Ἕλλην δρομεὺς Βασίλειος Σίλλης ἐτερμάτισε 5ος καὶ ἀπεκλείσθη τῶν προκριματικῶν.

ΡΩΜΗ, 3. Ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀθλητάς, σήμερον τὸ ἀπόγευμα, εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν στάδιον τῆς Ρώμης, συνεχίσθησαν οἱ ἀγῶνες στίβου.

Ὁ Ἕλλην ἀθλητὴς Δεπάστας εἰς τὰ 1.500 μέτρα ἀπεκλείσθη, ἐλθὼν 8ος μὲ χρόνον 3,48,4.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ προπονητὴς τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος Σίμιτσε ἐδήλωσεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα διὰ τοὺς Μαρσέλλον καὶ Σίλλην ἦσαν φυσιολογικά.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι αἱ συνθῆκαι τὸ πρωῒ ἦσαν δυσμενεῖς διότι οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο καὶ ὑπὸ μεγάλον καύσωνα.

Εἰς τὰ 200 μ. Ὀλυμπιονίκης ἀνεκηρύχθη ὁ Μπεροῦτι (Ἰταλία) μὲ 20.5. Οὗτος ἰσοφάρισε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ καὶ ἐπέτυχε νέον ὀλυμπιακὸν τοιοῦτον.

Εἰς τὴν δισκοβολίαν γυναικῶν τῶν προκριματικῶν πρώτη ἦλθεν ἡ Πανομάροβα (Ρωσία) μὲ 53.68 μ.

Εἰς τὸν δρόμον 400 μ. (προημιτελικὸς) ὁ Νταίηβις (Ἀμερική) μὲ χρόνον 45.9 ἰσοφάρισε τὸ Ὀλυμπιακὸν ρεκόρ.

Εἰς τὴν ὀκτάκωπον Ὀλυμπιονίκις ἀνεδείχθη ἡ Γερμανικὴ ὁμάς.

Εἰς τὴν τετράκωπον μετὰ πηδαλίου ὀλυμπιονίκης ἀνεδείχθησαν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι μὲ 6,26,26. Δευτέρα ἦλθεν ἡ Ἰταλία μὲ 6,28,78.

Εἰς τὸ διπλοῦν σκίφ πρώτη ἀνεδείχθη ἡ Τσεχοσλοβακία, μὲ δευτέραν τὴν Ρωσίαν καὶ τρίτην τὴν Ἑλβετίαν.

ΡΩΜΗ, 3. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀγωνισμ